

عنوان مقاله:

مبانی تاریخمندی قرآن و تحلیل و نقد مبنای وحی شناختی آن

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 13، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمد عرب صالحی - دانشیار و عضو هیات علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

خلاصه مقاله:

تاریخمندی قرآن مبانی و ادله مختلفی دارد؛ در این مقاله ضمن برشمردن کل مبانی به یک مبنا به تفصیل پرداخته خواهد شد و آن مبنای وحی شناختی تاریخمندی قرآن است. رابطه وحی با واقعیت های عینی زمان نزول و تاثیرپذیری یا عدم تاثیرپذیری وحی از آنها، از جمله موضوعات مهمی است که در سده اخیر مجادلات و شبهات زیادی را سبب شده است. پذیرش تاجر قرآن از واقعیات زمانه بدون شک یکی از مبانی نظریه تاریخمندی قرآن است؛ نظریه ای که بشری شدن و قابل نقد و رد بودن قرآن یا برخی از آموزه های آن را به دنبال داشته و تنها منبع غیرمحرّف آسمانی را از جهات دیگری زیر سوال می برد. مطابق این مبنا وحی حیث دیالکتیک با واقعیت های زمان نزول دارد و به تبع آنها نازل شده است؛ به نحوی که اگر آن واقعیت ها دگرگون بود وحی هم متفاوت می شد؛ محور نقدها در این مقاله بر نفی حیثیت دیالکتیکی وحی است و در ادامه نحوه تعامل وحی با واقعیت های زمان نزول تبیین شده است.

کلمات کلیدی:

تاریخمندی، دیالکتیک، شان نزول، ظرف نزول، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740961>

